

vilde være overilet allerede nu at stride til Fastsættelsen af saadanne takstmæssige Bestemmelser, og jeg kan i den Henseende ikke betragte det som slybestgørende, at en enkelt Forening er fremkommen med Forslag i saa Henseende. Derfor er det fuldstændig i Overensstemmelse med min Stilling at sige, at naar det nu viser sig, at man ikke med tilstrækkelig grundigt Kendskab til alle Forhold har turdet stride til at fastsætte en Takst, er det rettest at blive staaende ved det oprindelige Lovforslag i denne Henseende.

Hvad den ærede sidste Talers Bemærkninger angaar, maa jeg tilstaa, at jeg virkelig ikke forstaa dem. Den ærede sidste Taler ndmalede for os, hvorlunde det kunde gaa, hvis man ikke i næste Samling blev enig om Loven og maatte heller ikke i de følgende, idet nemlig Forholdet saa vilde blive saaledes, at Justitsministeriet bestandig blev ved at fastsætte disse Takster, og derfor anbefalede det ærede Medlem sit Ændringsforslag under Nr. 5. Jeg forstaa virkelig ikke den Lovg. thi dersom det ærede Medlems Ændringsforslag under Nr. 5 bliver vedtaget, ser jeg ikke rettere end, at saa er man meget flattere stillet med Hensyn til hele Afgiftsspørgsmaalet. Bliber det vedtaget, bliver Følgen den, at dersom man ikke i næste Samling bliver enig om en Omordning af Forholdene, er der den 1ste April 1895 slet ingen Lov om Afgifter af personlige Apoteker, og saa bliver Følgen deraf, at hele Spørgsmaalet om at paalægge dem en saadan Afgift falder bort. Jeg kan ikke skønne, at der for deres Bedkommende, som ønske at dette System med Afgiftspaalæg paa de personlige Apoteker skulde blive indført — jeg kan ikke se, at det fra deres Standpunkt nogen Sinde kan stille sig som en Fordel. Det vil tværtimod fra deres Standpunkt, som mene, at man skal gaa den Vej, aabenbart blive det alleruheldigste, hvis Resultatet skulde blive det, at man den 1ste April 1895 stod uden al Hjemmel til at paalægge saadanne personlige Apoteker en Afgift, og sammenlignet dermed vilde det dog i alle Tilfælde være bedre, at det blev derved, at Justitsministeriet fastsætter Afgiften, indtil man en Gang kan blive enig om en Takst. Nu tvivler jeg for Resten ikke paa, at man nok kan blive enig om dette, naar først de fornødne Oplysninger forelægges, og da det er en Sag, med Hensyn til hvis Ordning det kan forudsættes, at der vil være god Vilje til Stede fra alle Sider, kan jeg ikke andet end anbefale de af mig stillede Ændringsforslag. Naarlig forekommer det mig, at

der ikke kan være to Meninger om, at enhver, som ønsker at gaa den Vej, jeg nu antydede, maa stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 5.

Ordføreren (M. Nielsen): Der er af det ærede Medlem fra Horsens (Vajer) stillet et Par Ændringsforslag til 3de Behandling; det er Forslag af redaktionel Art, og jeg tvivler ikke om, at jeg taler paa Udvalgets Begne, naar jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag under Nr. 3 og 4, som ere Forbedringer i sproglig Henseende. — Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i ikke at forstaa det ærede Medlem fra Bornholm (N. S. Jensen). Det gælder for os alle — det ere vi vist enige om — at der bør paalægges de personlige Apoteker-Privilegier en Skat. Men dersom der ikke ndkommer nogen Lov derom i Aar, vil der blive bortgivet personlige Privilegier af temmelig stor Betydning, uden at der kan paalægges dem nogen Skat — det er et enkelt ledigt, som vilde komme til at betale en betydelig Afgift, men det vil da blive fri for Skatten, og det gælder ikke alene for det Aar, hvor der muligvis ikke kommer til at forelægges nogen Lov, det gælder for hele den Tid, hvori denne Apoteker sidder inde med det personlige Privilegium. Jeg ser derfor ingen som helst Grund for det høje Ting til her at fravige; hvad Udvalget i dette Tilfælde har foreslaaet i det Forslag, som det tilraades at vedtage, thi idet Udvalget har tiltraadt den højtærede Justitsministers Ændringer, fastholder man jo netop Hovedsagen: at der skal paalægges de personlige Apoteker-privilegier en aarlig Afgift. Foreløbig for et Aar bliver denne Afgift paalagt af Justitsministeren, som bemyndiges dertil af Rigsdagen. Men Loven bliver saa revideret, og saa er det jo sandsynligt efter den Stemning, som er oppe i Tinget, at det vil blive en takstmæssig sliende Afgift, der paalægges Apotekerne. Man kan ikke saa nær ved Samlingens Slutning, som vi sandsynligvis ere nu, komme til et bedre Resultat, synes mig, end dette.

N. S. Jensen: Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at det dog er indlysende, at det, man vil opnaa ved dette Lovforslag, er at saa nogle Penge og saa laad en Afgift paa dem, som fremtidig overtage personlige Apoteker, men hvor stor eller hvor lille denne Afgift skal være, bliver aldeles overladt til den højtærede Justitsminister, og dersom han ikke ved Revisionen til næste